

[Birthe Rønn Hornbech]

bygge på retfærdig lov, dersom det står til de to partier, der i dag har fremsat forslag, der overtager justitsministerens ansvar.

I dag fremsætter to partier forslag om, at landet skal bygge på love, der kun vedrører et fåtal. I dag bliver loven skrevet af De Radikale – for at blive i Jyske Lovs sprogbrug: »skrevet til særlig mands gunst« – og af Fremskridtspartiet: »skrevet til særlig mands ugunst«.

I dag forsøges magtadskillelsen ophævet, for det er jo det, der sker. Man forsøger at sætte Flygtningenævnet, ja Ombudsmanden, ud af kraft. Det, der er tale om, er ikke, som fru Dorte Bennedsen så smukt siger, politisk sædvane. Nej, det, der er tale om, er, at nogle partier i Folketinget ikke er tilfredse med den klageadgang, der er. Man går ind i sager, der endnu ikke er afsluttet, og tager dem ud af den udøvende magts område for at gøre dem til lov.

Man gør det ikke for at drage justitsministeren til ansvar, man stiller ikke nogen mistillidsdagsorden. Nej, man sætter justitsministeren som udøvende magt ud af spillet i nogle få sager. Men ansvaret tør man ikke tage, hverken ved en mistillidsdagsorden eller ved at fremsætte et lovforslag for at vise, hvad det egentlig er, man vil. Man gør sig til minister et kort, uansvarligt øjeblik, fordi man ikke tør stå frem for det danske folk og sige, hvilken udlændingelov man egentlig ønsker. I dag er der virkelig nogen over Folketinget. Populismen har sejret, besættelsesaktioner har sejret, magten har besejret retten. De, der forstår at få mediernes bevågenhed, har sejret. I dag har uretfærdigheden sejret over retfærdigheden i Det Radikale Venstre.

Det Radikale Venstre har fremsat et lovforslag, hvorved det lovfæstes, ikke at loven skal være ærlig og retfærdig, ej heller skrevet til nogen mands gunst, nej, det skal være dem, der – hvad enten man kalder det BZ'ere, eller de bor i en kristen kirke og tilstødende lokaler – kan besætte spalteplass i mediernes, der sejrer. Så skal alle de, der bare har fulgt loven, finde sig i uretfærdigheden.

I dag begiver det samarbejdende folkestyre sig ind på en dødsensfarlig glidebane. Hvis et af disse lovforslag vedtages, bliver det ikke i fremtiden til at vide, hvad der er lov og ret. Skal det virkelig være den slags aktioner, der skal skrive den politiske dagsorden? Skal det være personlig velvilje over for enkelte natio-

naliteter og grupper, der styrer retten? Er der ikke mere ret i Danmark? Bliver det sådan, at vi aldrig mere kan indgå en politisk aftale, fordi vi aldrig ved, om aftalen bliver ændret ved en konkret lovgivning?

I Venstre har vi i årevis arbejdet for en folkelig debat om udlændingepolitikken. Vi har i årevis ønsket en stramning af udlændingeloven, og den ønsker vi fortsat. Derfor har vi også forsøgt både i befolkningen og i Folketinget at vinde gehør for vore synspunkter om en strammere sagsbehandling, strammere familiesammenføringsregler, bedre integration, men vi mener, at lovgivningen skal gælde for alle. Vi er imod forskelsbehandling af udlændinge, og vi er imod forskelsbehandling af danskere.

Vi mener, at udlændingespørgsmålet som andre spørgsmål må kunne drøftes i frihed uden anklager for racisme. Vi må kunne stille krav til udlændinge uden at blive beskyldt for forskelsbehandling. Vi må kunne kritisere bestående regler uden at blive truet med strafferegler, der knægtter ytringsfriheden. Men i dag vil man altså indføre forskelsbehandling ved lov. I dag drager selvtægten med succes ind i det danske Folketing. Ingen ved åbenbart mere, hvordan loven skal se ud. Ingen kan mere læse sig til, om loven skal gælde for ham eller hende.

I Venstre kan vi slet ikke følge disse lovforslag. Uretfærdigheden og uligheden står lysende klart, ikke mindst efter at også Fremskridtspartiet har fremsat sit beslutningsforslag.

Det er og skal være Folketingets opgave at give love til gavn for alle uden leflen, uden skelen til forsøg på ved magt at tage retten i egen hånd. Det bør ikke være sådan, som fru Elisabeth Arnold sagde, at vi skal bøje os for nogle stemninger. Det bør ikke være sådan, at man ved magtanvendelse og selvtægt kan besætte lovgivers sind og opnå fordele, andre ikke har.

Venstre stemmer imod begge forslag, og vi er til enhver tid parate til at møde vore vælgere også i denne sag.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at der er ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Folketingets opgave er at lovgive således, at enhver kender loven og ved, hvad der er at rette sig efter, og det er derfor, vi lovgiver nu.